

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням педагогічної ради
Дмитрівського навчально-виховний комплекс «загальноосвітня школа
I-III ступенів – дошкільний навчальний заклад» Новодмитрівської
сільської ради Золотоніського району Черкаської області

(протокол №__ від __.__.2024)

Голова педагогічної ради_____

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА УКРАЇНСЬКА МОВА

5 клас

(5 год/тиждень)

Розроблена на основі модельної навчальної програми
«Українська мова. 5-6 класи» для закладів загальної середньої освіти,
автори Голуб Н.Б., Горошкіна О.М.
(наказ Міністерства освіти і науки України від 12.07.2021 № 795)

(До підручника Голуб Н.Б., Горошкіна О.М.)

2024 – 2025 н.р

1. ВСТУП

(Пояснювальна записка)

Українська мова – шкільний предмет, що входить до мовно-літературної галузі.

Мета мовно-літературної освітньої галузі – розвиток компетентних мовців і читачів із гуманістичним світоглядом, які володіють українською мовою, читають інформаційні та художні тексти, зокрема класичної та сучасної художньої літератури (української та зарубіжних), здатні спілкуватися мовами корінних народів і національних меншин, іноземними мовами для духовного, культурного та національного самовираження та міжкультурного діалогу, для збагачення емоційно-чуттєвого досвіду, творчої самореалізації, формування ціннісних орієнтацій і ставлень.

З огляду на роль української мови в суспільстві, державотворенні, особистісному й професійному становленні людини цей предмет є провідним у своїй галузі й загалом у системі освіти.

Принциповою відмінністю програми є зміна пріоритетів у формуванні змісту, структури й результатів. Вивчення української мови як шкільного предмета передбачає не лише засвоєння системи знань теорії мови, формування вмінь і навичок, що по суті становлять інструментальну основу компетентності, а передусім особистісний розвиток учня, набуття духовно-морального досвіду, важливого для становлення громадянина і входження його в соціум. Зміни в змістовому компоненті спричинені намірами надати знанням функційності, а процесу засвоєння їх – умотивованості, установити зв'язки між результатом (продуктом) учіння і тим, заради чого учіння має сенс. ЗНО не повинне бути домінуючим мотиватором у вивченні української мови, до цього мають спонукати необмежені можливості її: виражати й обстоювати свою позицію; пізнавати світ і себе в ньому; самовизначатися; критично оцінювати подію, ситуацію, явище, вчинок тощо; гармонізувати стосунки, досягати порозуміння; бути сприйнятим і прийнятим у колективі; одержувати естетичну насолоду та ін.

Сучасна українськомовна освіта має набути властивостей континуума, тобто мовні й мовленнєві знання, уміння й навички мають пронизувати всі сфери соціального організму, охоплювати життя й діяльність кожної людини протягом усього життя її.

У програмі витримано рівновагу інформаційної й розвивальної функцій, що важливо для процесу організації й структурування навчального матеріалу.

Мета навчання української мови – розвиток особистості здобувача освіти засобами предмета, а саме:

- пізнання мови як цілісної системи, що забезпечує розвиток людини (мислення, пізнання світу, комунікацію, самовираження й самовдосконалення, емоційний світ тощо) і функціонування суспільства;
- формування компетентного мовця, носія духовності, культури й традицій українського народу.

Відповідно до мети поставлено такі *завдання*:

- 1) виховання ціннісного ставлення до української мови як державної;
- 2) розкриття потенційних можливостей мови для життя й діяльності людини, суспільства;
- 3) виховання потреби пізнавати мовне розмаїття (фонетичне, лексичне, фразеологічне, граматичне) й активно користуватися ним, удосконалювати культуру усного й писемного мовлення;
- 4) формування мовного чуття, усвідомлення естетичної й культурної цінності мови;
- 5) засвоєння знань, формування вмінь і навичок, необхідних для ефективної комунікації.

Структура програми концентрично-спіральна, що забезпечує поступове розширення й поглиблення мовних знань, системне, а не епізодичне набуття пізнавального досвіду.

Програму укладено з дотриманням таких *принципів*:

- *світоглядності* (дібрані теми й поняття сприяють розвитку в суб'єктів освітнього процесу наукового уявлення про мову, її функції, системний характер, багаті виражальні можливості, роль у житті й становленні людини тощо)
- *інструментальності* (можливість застосування знань, умінь і навичок в усіх сферах життя людини);
- *доступності* (відповідність змісту віковим особливостям і рівневі розвитку учнів);
- *систематичності й логічної послідовності* (змістовий компонент укладено з дотриманням логічної послідовності й взаємозв'язку);
- *соціалізації* (знання, уміння й навички сприяють соціалізації учнів);
- *культуровідповідності* (вивчаючи мову, її носії засвоюють притаманну їй народів культуру).

Модельна навчальна програма «Українська мова» розроблена на основі Державного стандарту базової середньої освіти і є основою закладам загальної середньої освіти для розроблення навчальної програми предмета «Українська мова», білінгвальних курсів, інтегрованих курсів, що мають містити опис результатів навчання в обсязі не меншому, ніж визначено Державним стандартом та/або відповідними модельними навчальними програмами.

Навчальні програми, розроблені на основі модельних навчальних програм, затверджує педагогічна рада закладу освіти.

Кількість годин відповідає «рекомендованому» навчальному часові, який визначає Типова освітня програма, затвердженою наказом МОН від 19.02.2021 р. № 235 «Про затвердження типової освітньої програми для 5-9 класів закладів загальної середньої освіти».

Заклад освіти може змінювати кількість навчальних годин на вивчення предмета (інтегрованого курсу) в межах заданого діапазону «мінімального – 3 год» та максимального – 4 год» навчального навантаження, забезпечуючи __ водночас умови досягнення результатів навчання в обсязі не меншому, ніж визначено цією модельною навчальною програмою.

Вертикаль у структурі програми представлена трьома ключовими компонентами («Очікувані результати» (1), «Зміст навчального предмета» (2) і «Види навчальної діяльності» (3)), а горизонталь – трьома змістовими лініями (мовною, мовленнєвою і соціокультурною).

Змістовий компонент програми поділено на блоки: предметний, метапредметний й компетентнісний.

Предметний блок (*мовна змістова лінія*) передбачає знання розділів мови як системи, мовних одиниць усіх рівнів, їхні характерні ознаки та функції в мовленні; мови як відображення картини світу; мовної норми та її динамічності; різних типів помилок; засобів виразності, формування відповідних умінь і досягнення предметних результатів.

Метапредметний блок (*мовленнєва змістова лінія*) орієнтує на знання відомостей про інформацію, текст, комунікацію й мовленнєві жанри, формування відповідних умінь і досягнення метапредметних результатів. Компетентнісний блок (*соціокультурна змістова лінія*) спрямовує діяльність суб'єктів освітньої діяльності на формування ключових компетентностей і досягнення особистісних результатів. Цей блок покликаний реалізувати компетентнісний потенціал галузі, презентований у Додатку 1. Державного стандарту.

Отже, зміст програми має потенціал для здобуття предметних, метапредметних і особистісних результатів. Засобами досягнення очікуваних результатів є тексти підручників, навчальні й практичні посібники, компетентнісно орієнтовані методики.

Шляхи реалізації програми:

- формування сприятливого для учнів мовного середовища в родині, у школі, в суспільстві;
- зміна ставлень (учня до себе як суб'єкта шкільної мовної освіти; учня і вчителя до української мови; учителя до учня як повноправного суб'єкта освітнього процесу);
- перегляд показників навчальних досягнень учнів;
- формування стійких зовнішніх і внутрішніх мотивацій;
- упровадження особистісно й компетентнісно орієнтованих методик;
- якісна сучасна навчальна й методична продукція.

Пріоритети викладання предмета. Важливим завданням у навчанні української мови сьогодні є вихід за межі академічності курсу, тобто зміна уявлення школярів про мову, усвідомлення, що мова не лише складна система, але й живий організм, багатовіковий носій мудрості, хранителька унікальної української культури, надійний інструмент пізнання й порозуміння, ефективний засіб самовираження, джерело естетичної насолоди. Її лексичні й фразеологічні злитки фіксують норми і правила гармонійного спілкування, активне послуговування мовою гарантує розквіт держави і збереження її кордонів.

Програма покликана змінити ставлення до мови як суспільного явища і шкільного предмета, виховати нове

покоління компетентних носіїв мови зі сформованим мовним чуттям, мовними смаками і мовною стійкістю.

Рекомендовані види робіт з української мови в 5 класі
Усього годин/ Годин РМ
175 / 53

	5 клас	
Семестри	I	II
Діагностування (у різний спосіб) прогресу набуття учнями мовних знань і компетентностей	4	4
1. Сприймає усну інформацію на слух / Аудіювання		
<i>Аудіювання</i>	1	1
2. Усно взаємодіє та висловлюється / Говоріння *		
<i>Діалог</i>	1*	-
<i>усний переказ</i>	-	1*
3. Сприймає письмові тексти / Читання		
<i>читання вголос</i>	1*	-
<i>читання мовчки</i>	-	1
4. Письмово взаємодіє та висловлюється / Письмо		
<i>Переказ</i>	1	1
<i>Диктант</i>	1	1

Мовна змістова лінія		
Очікувані результати	Зміст навчального предмета	Види навчальної діяльності
- Пояснює роль і важливість державної мови в житті людини; - вичерпно відповідає на запитання за змістом почутого повідомлення [6 МОВ 1.1.2-1]; - пов'язує, зіставляє почуте із життєвим досвідом [6 МОВ 1.4.5]; - обґрунтовує своє ставлення до змісту почутої інформації [6 МОВ 1.5.1]; - визначає основні проблеми, порушені в тексті, пов'язуючи їх із життєвим досвідом [6 МОВ 2.2.1]; - пояснює значення здобутої з тексту інформації [6 МОВ 2.4.1]; - обстоює власну позицію щодо обговорюваних питань [6 МОВ 1.6.2]; - наводить кілька простих аргументів і прикладів на підтвердження власної позиції [6 МОВ 1.6.2-1]; - розрізняє відому і нову, головну і важливу	Вступ (1год.) Українська мова в житті українців. 1. Мова в житті людини: -- пізнання світу засобами мови; -- вираження свого «Я» засобами мови; -- захист державних кордонів; -- збереження української культури; -- спілкування й обмін інформацією. 2. Ціннісне ставлення до мови.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (здійснення пошуку інформації на підтвердження важливої ролі мови в житті людини; узагальнення різних думок, виявлення спільного й різного тощо). Мовленнєва діяльність (обговорення ролі української мови в житті українців; висловлення власної думки щодо важливості мови в житті людини; обґрунтування важливості бережного ставлення до мови). Текстова діяльність (сприйняття й аналіз тексту, що містить нову інформацію; структурування інформації; переведення текстової інформації про мову в графічну тощо (створення колажу, моделі, малюнка); написання есе («Мої емоції в мові», «Як слово веде мене у світ?», «Які можливості дає мені мова?», «Яким був би світ без мови?» тощо).
- Вирізняє лексичні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1-2]; - порівнює та зіставляє слова, що належать до певних груп за вивченими ознаками [6 МОВ 4.1.1-2];	Лексикологія (30год.) Поглиблене повторення вивченого в 1-4кл. Лексичне значення слова. Тлумачний словник. Однозначні й багатозначні слова. Групи слів за значенням: синоніми, антоніми, омоніми, пароніми.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (тлумачення лексичного значення слова різними способами; збагачення активного словника учнів новою лексикою; ведення

- виокремлює та розрізняє значення багатозначних слів, синонімів, пряме й переносне значення [6 МОВ 4.1.1-1]; - розрізняє відому і частково нову для себе інформацію [6 УМД 1.3.1-2]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті з урахуванням засвоєних мовних норм [6 МОВ 3.3.1]; - вживає слова відповідно до їхнього лексичного значення; - збагачує власне мовлення, використовуючи різні джерела [6 МОВ 4.2.4]; - користується різними видами словників; - визначає окремі деталі, що сприяють або заважають комунікації [6 УМД 1.5.2].	Словники синонімів, антонімів, омонімів, паронімів. Групи слів за походженням: власне українські й запозичені (іншомовного походження) слова. Словник іншомовних слів. Написання апострофа в словах іншомовного походження. Написання м'якого знака в словах іншомовного походження. Подвоєння та подовження приголосних у словах іншомовного походження. Букви і та и у словах іншомовного походження. Активна й пасивна лексика української мови. Неологізми, авторські неологізми. Групи за вживанням. Загальноновживані слова. Слова обмеженого вживання. Діалектні, професійні слова й терміни. Лексична помилка Суржик.	словничка незнайомих слів; пошук/моделювання ситуацій, що передбачають застосування вивченої теми, нових слів; виконання вправ і завдань, що передбачають використання словників; збагачення міжособистісного спілкування словами, що виражають позитивні емоції тощо). Мовленнєва діяльність (усне висловлення з використанням нових слів; формулювання й обстоювання власної думки, оцінювання життєвих явищ, моральних, суспільних, історичних та інших проблем сучасності, висловлення щодо них власного ставлення). Текстова діяльність (читання й переказування тексту, що містить нові слова; заміна в тексті лексичних одиниць; виявлення й аналіз певних лексичних одиниць; редагування; доповнення; виявлення лексичних одиниць, що сприяють або перешкоджають гармонійному спілкуванню; складання й оформлення власного висловлення згідно з усталеними лексичними нормами тощо).
- Вирізняє лексичні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1-2]; - виокремлює та розрізняє фразеологізми [6 МОВ 4.1.1-1]; - виявляє фразеологізми в своєму та чужому мовленні, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1]; - послуговується фразеологізмами у повсякденному спілкуванні [6 МОВ 1.7.2-1];	Фразеологія (10 год.) Фразеологізми. Різновиди фразеологічних одиниць(прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми). Джерела українських фразеологізмів. Фразеологізми у мовленні людини та в літературних творах. Фразеологічний словник.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (дослідження джерел фразеології; добір/пошук прикладів різних видів фразеологічних одиниць; добір/пошук синонімічних, антонімічних фразеологізмів; дослідження особливостей фразеологізмів народів світу; передавання змісту фразеологізмів невербальними засобами;

- вправно користується фразеологічним словником; - формулює запитання, щоб уточнити суть фразеологізмів [6 МОВ 1.4.6-2]; - використовує фразеологізми для ефективної комунікації зі співрозмовником [6 МОВ 1.7.1-1]; - дотримується норм у виборі фразеологізмів [6 МОВ 1.7.1-3]; - засобами фразеологізмів пояснює свій (та інших осіб) емоційний стан з увагою до його відтінків [6 МОВ 1.8.1]; - використовує фразеологізми для збагачення міжособистісної комунікації позитивними емоціями, створення комфортної атмосфери спілкування, спонукання співрозмовників до певних дій [6 МОВ 1.8.3-1]; - досліджує джерела фразеології [МОВ 4.1]; - сприймає інформацію (текст), що містить фразеологізми [МОВ 1.1]; - демонструє багатий активний запас фразеологізмів [6 МОВ 1.7.2]; - виявляє власні мовні уподобання у процесі добору фразеологізмів [6 МОВ 4.2.1].		ведення фразеологічного словничка тощо). Мовленнєва діяльність (висловлення ставлення до події, явища чи вчинку засобами фразеології тощо). Текстова діяльність (виявлення фразеологізмів у літературних творах; критичне оцінювання доцільності вжитих у тексті фразеологізмів; збагачення тексту фразеологізмами; вираження власної думки щодо змісту прослуханого тексту; обґрунтування свого ставлення до проблеми з опорою на власні знання й досвід).
- Чітко й правильно вимовляє звуки в процесі мовлення; - спостерігає за фонетичними явищами в мовленні, зокрема й на прикладі літературних творів [6 МОВ 4.1.2]; - аналізує мовлення за орфоепічними та орфографічними характеристиками [6 МОВ 3.3.2-4]; - вправно застосовує алфавіт; - знаходить й виправляє огріхи й помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень [6 МОВ 3.3.1-1];	Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія. (28 год.) Повторення вивченого в 1-4 класах. Голосні і приголосні звуки. Голосні наголошені і ненаголошені. Особливості вимови ненаголошених голосних. Правопис ненаголошених е – и. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі. Вимова приголосних у коренях слова. Позначення м'якості приголосних на письмі буквами ь, я, ю, є.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (порівняння й зіставлення звуків природи й звуків мови; порівняння вимови наголошених і ненаголошених звуків; практичні завдання, що передбачають використання алфавіту; виявлення помилок у застосуванні алфавіту; добір прикладів застосування орфографічних правил у житті людини; виявлення проблемних ситуацій, спричинених

- застосовує знання правил орфографії й орфоєпії для вдосконалення власного мовлення [6 МОВ 4.1.1]; - виявляє й аналізує орфографічні помилки; - пояснює виправлення, покликаючись на вивчені правила [6 МОВ 3.3.1-2]; - вправно користується словниками; - відтворює зміст почутого тексту з дотриманням орфоепічних норм [6 МОВ 1.2.1]; - удосконалює письмовий текст (власний та чужий) [6 МОВ 3.3.2-4]; - характеризує вплив неправильного наголошування, вимови на сприйняття слухачем змісту почутого повідомлення [6 МОВ 1.5.3-1]; - дотримується орфоепічних, графічних, орфографічних норм у процесі вибору мовленнєвих засобів [6 МОВ 1.7.1-3]; - послуговується засобами милозвучності у власному мовленні [6 МОВ 1.7.2-1]; - розпізнає роль окремих звуків як виражальних засобів у тексті [6 МОВ 2.2.6-2]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті, з урахуванням засвоєних мовних норм [6 МОВ 3.3.1].	Правила вживання м'якого знака. Особливості української графіки (г—ге) Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Правила вживання апострофа. Наголос в українській мові. Склад. Правила перенесення слів з рядка в рядок. Правила милозвучності: чергування у -- в, і – й, з – із – зі. Спрощення в групах приголосних. Види помилок. Словники: орфоепічний, наголосів, орфографічний.	орфографічними помилками; виконання завдань, що передбачають використання орфографічного словника тощо). Текстова діяльність (читання тексту з дотриманням правильної вимови звуків; переказування тексту, що містить звукові природні елементи; виявлення слів, у яких зміна наголосу впливає на граматичне чи лексичне значення; звуковий аналіз окремих слів у тексті; аналіз порушень милозвучності у тексті й живому мовленні; графічне відтворення тексту, сприйнятого на слух; виявлення й аналіз графічних помилок; виявлення слів, у яких різняться вимова й написання; редагування текстів, у яких допущено орфографічні помилки; складання й оформлення власного висловлення згідно з усталеними орфографічними нормами; перетворення звукового фрагменту природи (ранок у лісі, гроза/дощ, шум моря тощо) в художній текст; сприймання усного висловлення на визначену тему, виявлення й аналіз у ньому орфоепічних помилок; виявлення впливу орфоепічної, графічної, орфографічної помилки на зміст інформації тощо).
- Вирізняє синтаксичні одиниці у своєму та чужому мовленні, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1]; - порівнює та зіставляє синтаксичні одиниці за визначеними ознаками [6 МОВ 4.1.1-2]; - використовує різноманітні синтаксичні конструкції в різних повідомленнях у спеціальних (захищених) цифрових сервісах і соцмережах [6 МОВ 3.2.1-1];	Відомості з синтаксису і пунктуації. (41 год.) Повторення вивченого в 1-4 класах. Словосполучення. Відмінність словосполучення від слова і речення. Головне й залежне слово у словосполученні. Речення, його граматична основа. Види підмета і присудка. Речення з одним головним членом.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (розрізнення речень і словосполучень; добір власних прикладів словосполучень і речень; пошук ситуацій застосування окличних і питальних речень; аналіз функцій головних і другорядних членів; обґрунтування

- відтворює зміст почутого тексту з увагою до конкретних синтаксичних одиниць [6 УМД 1.2.1]; - визначає мету повідомлення простим реченням [6 УМД 1.4.4]; - висловлює власні почуття і враження щодо зображених у тексті людей, подій, ситуацій, ставлення до них [6 МОВ 2.3.2]; - характеризує емоційний стан літературного персонажа, його поведінки, вчинків засобами простого й складного речень, виявляючи толерантність [6 МОВ 2.3.1-1]; - перефразовує репліки в діалозі відповідно до поставленого завдання [6 МОВ 1.2.1-3]; - аргументує власну оцінку прочитаного тексту (художнього тексту, медіатексту тощо) за допомогою складного речення [6 МОВ 2.4.2-3]; - описує власні літературні вподобання засобами речень з однорідними членами [6 МОВ 2.5.1-2].	Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Види речень за емоційним забарвленням: окличні й неокличні. Другорядні члени речення: додаток, означення, обставина. Речення з однорідними членами. Кома між однорідними членами(без сполучників і із сполучниками а, але, і). Узагальнювальне слово при однорідних членах речення. Двокрапка і тире при узагальнювальних словах у реченнях з однорідними членами. Звертання. Поширені і непоширені звертання. Розділові знаки при звертанні. Вставні слова, виділення їх на письмі комами. Складне речення. Кома між частинами складного речення, з'єднаних безсполучниковим і сполучниковим зв'язком . Пряма мова. Розділові знаки в реченнях з прямою мовою. Діалог. Тире при діалозі. Пунктуаційна помилка.	важливості розділових знаків; пошук ситуацій спілкування, у яких використання однорідних членів необхідне, правильне інтонсування розділових знаків в усному мовленні; інтонсування діалогу, речень із прямою мовою тощо). Мовленнєва діяльність (усне висловлення на задану тему; участь в обговоренні проблеми тощо). Текстова діяльність (виписування з тексту словосполучень, що є ключовими й виражають зміст його; заміна в тексті словосполучень; виписування речень, що передають основну думку тексту, абзацу; виписування підметів, визначення їхньої ролі для передання інформації; передання змісту фрагмента тексту одним реченням; доповнення текстів однорідними членами. пунктуаційний аналіз тексту; заміна в тексті простих речень складними і навпаки; передання суті інформації одним складним реченням; складання речень, що передають емоційний стан людини в різних ситуаціях; складання речень оцінного змісту; складання діалогу на основі прочитаного/почутого тексту; відтворення ситуації за допомогою речень із прямою мовою; передання вражень від прочитаного, почутого за допомогою речення з прямою мовою тощо).
Мовленнєва змістова лінія		
- Сприймає подану в достатньо вільному темпі інформацію відповідного обсягу на відому й частково нову тематику [6 МОВ 1.1.1];	Інформація (4 год.) Повторення вивченого в 1-4 класах. Інформація. Види інформації(текстова, графічна, числова, звукова, відео) тощо.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність

- реагує на почуте, уточнюючи важливі для розуміння деталі [6 МОВ 1.1.2]; - формулює тему та ідею почутого повідомлення [6 МОВ 1.4.1-1]; - розуміє та відтворює зміст почутого повідомлення [6 МОВ 1.1.2-2]; - унаочнює та візуалізує почуте повідомлення (самостійно або з допомогою інших осіб), використовуючи різні засоби (малюнки, схеми, таблиці, комікси тощо) для відтворення змісту, структурування інформації [6 МОВ 1.2.3-1]; - знаходить у почутому відповіді на поставлені запитання [6 МОВ 1.3.1-1]; - стисло переказує фактичний зміст почутого повідомлення (зокрема невеликого художнього тексту, медіатексту або уривка з нього на знайому тему, якщо інформація проста, добре структурована, подана повільно та чітко [6 МОВ 1.2.1-1]; - передає простими фразами прихований зміст повідомлення, виражений за допомогою типових, зрозумілих для сприйняття невербальних засобів [6 УМД 1.1.3]; - добирає відповідно до поставленого завдання або самостійно визначених цілей інформацію з одного чи кількох джерел [6 МОВ 1.3.1]; - визначає мету повідомлення [6 МОВ 1.4.4]; - розрізняє відому й нову для себе інформацію [6 МОВ 1.3.1-2]; - ефективно використовує інформаційні ресурси (бібліотеки, сайти тощо) для задоволення власних читацьких потреб і розширення кола читацьких інтересів [6 МОВ 2.5.1-3];	Джерела інформації. Добір і пошук інформації.	(визначення мети інформації; формулювання теми та ідеї почутої інформації; розрізнення нової й відомої інформації; передавання /відтворення її графічно (карти, схеми, плани, моделі тощо) чи образно (малюнок); добір і демонстрування зразків різних видів інформації; пошук інформації відповідно до поставленого завдання; знаходження, опрацювання і збереження інформації; аналіз змісту інформації тощо). Мовленнєва діяльність (реагування на почуту інформацію (коментар); вибіркове, стисле переказування змісту почутого відповідно до поставленого завдання; висловлення своєї думки тощо). Текстова діяльність (написання висновків на основі почутої інформації тощо).
---	--	---

- записує від руки або з використанням спеціальних (у тому числі цифрових) пристроїв власні міркування, інформацію з різних джерел [6 МОВ 3.1.1].		
- Відповідно до мети застосовує основні види читання текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) [6 МОВ 2.1.1]; - знаходить у запропонованому тексті відому й нову інформацію [6 МОВ 2.2.2-1]; - визначає тему та мікротему, основну думку тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 МОВ 2.2.3]; - обирає (самостійно чи з допомогою) тексти українських і зарубіжних авторів, різних стилів і жанрів залежно від мети читання й наводить окремі аргументи свого вибору [6 МОВ 2.5.1]; - добирає з поданого переліку і використовує потрібні тексти з джерел, які вважає надійними [6 МОВ 2.5.2]; - усвідомлено послуговується основними складниками (заголовок, зміст, анотація тощо) джерел інформації (друкованого чи цифрового), а також складниками структури тексту [6 МОВ 2.1.2]; - визначає основні порушені в тексті проблеми, пов'язуючи їх із життєвим досвідом [6 МОВ 2.2.1]; - наводить приклади (з художніх текстів чи життєвого досвіду) вміння/невміння керувати емоціями, пояснювати емоційний стан літературних персонажів (зважаючи на ситуації, культури, епохи, національні традиції та звичаї тощо) для розвитку в л а сного емоційного інтелекту [6 МОВ 1.8.3 -2] ;	Текст (24 год.) Повторення вивченого в 1-4 класах. Текст. Тема, мікротема. Ключові слова. Основна думка. Зміст прочитаного. Первинні і вторинні тексти. Опис. Розповідь. Розповідь про себе. Роздум. Читання. Види читання.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Текстова діяльність (осмислення змісту прочитаного; поставлення уточнювальних запитань для кращого розуміння і сприйняття, розрізнення розповіді, опису, роздуму; формулювання теми й основної думки тексту; визначення ключових слів; стисле переказування; інтонування тексту, реплік у ньому; знаходження потрібної інформації; оцінювання тексту, апелюючи до власних знань, позицій чи поглядів; зіставлення змісту прочитаного з власними ціннісними орієнтаціями; редагування тексту; творче опрацювання прочитаного тексту із заданою зміною персонажів, окремих епізодів тощо; розрізнення текстів (художніх, медіатекстів тощо), різних стилів, типів та жанрів мовлення в контексті авторського задуму; визначення проблем у тексті; розпізнавання виражальних засобів; виявлення й тлумачення порушених у тексті проблем; пояснення значення здобутої з прочитаного тексту інформації; створення письмових текстів (художні тексти, медіатексти тощо) визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету й адресата, спираючись на власний життєвий досвід ; описання й аналіз емоційного стану інших осіб або літературних пер с онажів, їхніх учинків і/або

- формулює тему та основну думку тексту [6 МОВ 2.2.2 - 3] ; - розпізнає в тексті основні виражальні засоби [6 МОВ 2.2.6- 2]; - аналізує й удосконалює зміст написаного, доповнювати окремі його частини відповідно до теми й мети висловлення [6 МОВ 3.3.2] ; - творчо опрацьовує прочитаний текст із заданою зміною персонажів, окремих епізодів тощо [6 МОВ 2.7.1 - 1] ; - відповідно до мети застосовує основні види читання нескладних у мовному плані невеликих текстів ; - пояснює значення здобутої з прочитаного тексту (художнього тексту, медіатексту тощо) інформації в контексті власного досвіду для розв'язання потрібних завдань [6 МОВ 2.4.1] ; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті, спираючись на засвоєні мовні норми [6 МОВ 3 . 3.1] ; - перетворює тексти (художні тексти, медіатексти тощо) словесно (переказ, конспект тощо), графічно (схема, таблиця тощо) [6 МОВ 2.6.1]; - описує свої літературні вподобання, наводячи приклади прочитаних творів [6 МОВ 2.5.1-2].		висловлення; створення власних текстів (розповідь, есе); логічне структурування власного тексту ; удосконалення змісту тощо) .
- Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - висловлює та обстоює власні погляди, ідеї, переконання; - взаємодіє зі співрозмовниками, супроводжуючи власне мовлення доречними вербальними та невербальними засобами для	Жанри мовлення (9год) Жанри мовлення. Комплімент, лестощі, похвала. Прохання, умовляння, благання, пропозиція. Запрошення. Згода, відмова. Вибачення. Подяка.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (визначення різниці між компліментом і лестощами, між проханням, умовлянням, благанням, клянченням; визначення пропозицій, на які необхідно відповідати відмовою, а на які – згодою,

досягнення комунікативної мети [6 УМД 1.7.1]; - бере участь в онлайн-дискусіях на відому тематику, пов'язану з власним життєвим досвідом, навчанням, уподобаннями тощо [6 УМД 3.2.2-1]; - конструктивно спілкується, використовуючи жанри як типові мовленнєві конструкції; - дотримується основних мовленнєвих норм під час типових ситуацій комунікації [6 УМД 1.7.1-3]; - доречно використовує в мовленні типові засоби художньої виразності [6 УМД 1.7.2]; - регулює власні емоції в комунікації [6 УМД 1.8.2]; - збагачує міжособистісну комунікацію позитивними емоціями [6 УМД 1.8.3]; - використовує жанри мовлення з метою гармонізації процесу спілкування, налагодження приязних стосунків; - використовує типові вербальні й невербальні засоби, жанри мовлення для збагачення міжособистісної комунікації позитивними емоціями, створення комфортної атмосфери спілкування, підтримки, заохочення співрозмовників до певних дій [6 УМД 1.8.2-1]; - аналізує ситуацію спілкування, самостійно добирає й застосовує мовленнєвий жанр.	Привітання. Смс-повідомлення.	добір компліментів за віковою, статусною ознакою людини; аналіз компліментів; добір відповідей на комплімент; аналіз смс-повідомлень; складання дописів для чату тощо). Текстова діяльність (оформлення тексту прохання; формулювання різних видів пропозицій; формулювання відмови на пропозицію; складання й аналіз текстів вибачення, подяки, привітання, повідомлення; виявлення, аналіз у тексті втішання, вибачення, подяки й визначення їхньої ролі у процесі спілкування тощо). Мовленнєва діяльність (усні звернення з проханням, пропозицією, запрошенням, привітанням тощо).
- Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - висловлює та обстоює власні погляди, ідеї, переконання; - взаємодіє зі співрозмовниками, супроводжуючи власне мовлення доречними	Спілкування (16год.) Повторення вивченого в 1-4 класах. Спілкування. Цілі і завдання спілкування. Види спілкування (живе і віртуальне). Ситуація спілкування. Ознаки і переваги гармонійного спілкування.	Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (визначення різниці між компліментом і лестощами, між проханням, умовлянням, благанням, клянченням; визначення пропозицій, на які необхідно

вербальними та невербальними засобами для досягнення комунікативної мети [6 УМД 1.7.1]; - бере участь в онлайн-дискусіях на відому тематику, пов'язану з власним життєвим досвідом, навчанням, уподобаннями тощо [6 УМД 3.2.2-1]; - конструктивно спілкується, використовуючи жанри як типові мовленнєві конструкції; - дотримується основних мовленнєвих норм під час типових ситуацій комунікації [6 УМД 1.7.1-3]; - доречно використовує в мовленні типові засоби художньої виразності [6 УМД 1.7.2]; - регулює власні емоції в комунікації [6 УМД 1.8.2]; - збагачує міжособистісну комунікацію позитивними емоціями [6 УМД 1.8.3]; - використовує жанри мовлення з метою гармонізації процесу спілкування, налагодження приязних стосунків; - використовує типові вербальні й невербальні засоби, жанри мовлення для збагачення міжособистісної комунікації позитивними емоціями, створення комфортної атмосфери спілкування, підтримки, заохочення співрозмовників до певних дій [6 УМД 1.8.2-1]; - аналізує ситуацію спілкування, самостійно добирає й застосовує мовленнєвий жанр.	Запитання і відповіді. Слухання. Суперечка і сварка. Маніпуляції у спілкуванні. Учасники спілкування. Наміри співрозмовників. Правила гарного співрозмовника. Етикетні норми спілкування. Засоби спілкування. Вимова й інтонація. Переконливість та аргументованість.	відповідати відмовою, а на які – згодою, добір компліментів за віковою, статусною ознакою людини; аналіз компліментів; добір відповідей на комплімент; аналіз смс-повідомлень; складання дописів для чату тощо). Текстова діяльність (оформлення тексту прохання; формулювання різних видів пропозицій; формулювання відмови на пропозицію; складання й аналіз текстів вибачення, подяки, привітання, повідомлення; виявлення, аналіз у тексті втішання, вибачення, подяки й визначення їхньої ролі у процесі спілкування тощо). Мовленнєва діяльність (усні звернення з проханням, пропозицією, запрошенням, привітанням тощо).
Повторення в кінці року (11 год)		